

รายละเอียดข้อมูลที่เจ้าของผลงานต้องกรอกให้
ครบถ้วนทุกประเด็น

ชื่อผลงาน Edu-Share & Shine: Collective Wisdom for Global Impact

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับผลงาน

1. องค์ความรู้และที่มาของการกำหนดองค์ความรู้

คณะครุศาสตร์ดำเนินการกิจกรรมการจัดการความรู้ของคณะฯ โดยมีที่มาและรากฐานขององค์ความรู้ภายใต้กิจกรรม Edu-Share & Shine: Collective Wisdom for Global Impact ซึ่งเป็นผลผลิตจากการตกผลึกแนวทางการทำงานเพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ของคณะฯ ในการยกระดับคุณภาพงานวิชาการสู่มาตรฐานสากล และพันธกิจในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาที่ทรงพลังผ่านกระบวนการจัดการความรู้ (KM) อย่างมีส่วนร่วม

จุดเริ่มต้นขององค์ความรู้นี้มาจากความต้องการแก้ไขปัญหาและปิดช่องว่างความรู้ (Knowledge Gap) ของคณาจารย์ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับนานาชาติ คณะฯ พบว่าความรู้ที่จำเป็นไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ทฤษฎีในตำรา (Explicit Knowledge) แต่หัวใจสำคัญ คือ ประสบการณ์ตรง หรือความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ คณะฯ จึงได้กำหนดองค์ความรู้หลักที่เรียกว่า พลังแห่งภูมิปัญญา ร่วม ซึ่งเป็นการหลอมรวมแนวทางการปฏิบัติที่ดีจากสองแหล่งสำคัญเข้าด้วยกัน

ประเด็นความรู้ประการแรก คือ การเรียนรู้จากทรัพยากรบุคคลภายนอก คณะฯ ได้กำหนดแนวทางการแสวงหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติ และการศึกษาคู่มือจากสำนักพิมพ์ระดับโลก เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การทำวิจัยแบบ Multi-Paradigms ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ประเด็นความรู้ต่อมา คือ การสกัดประสบการณ์จากภายใน ผ่านกิจกรรมเรียนรู้ และดูจากผู้ปฏิบัติ โดยการสัมภาษณ์และถอดบทเรียนจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ตีพิมพ์จริง เพื่อให้ได้เทคนิคทางลัดในการพัฒนาต้นฉบับ บทความและการเลือกวารสารที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มโอกาสการได้รับการตอบรับให้เผยแพร่ในวารสาร

นอกจากนี้ เพื่อให้องค์ความรู้ถูกนำไปใช้อย่างเห็นผล คณะฯ ได้วางระบบสนับสนุนผ่านกิจกรรมคลินิกวิจัย และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ภายใต้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) และชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) ซึ่งผลลัพธ์เชิงประจักษ์ในเชิงงบประมาณ พ.ศ. 2569 พบว่าคณะฯ สามารถบรรลุเป้าหมายเชิงคุณภาพ โดยมีสัดส่วนผลงานนานาชาติต่อระดับชาติสูงถึงร้อยละ 12.5 และมีผลงานที่อยู่ระหว่างการพิจารณา (Under Review) อีก 6 บทความ

ดังนั้น การกำหนดองค์ความรู้ในครั้งนี้ จึงไม่ใช่เพียงแค่การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาไว้ แต่การดำเนินการของคณะฯ ยังเป็นไปเพื่อการสร้างระบบนิเวศแห่งการเรียนรู้ร่วมกันและแบ่งปันที่เชื่อมโยงวิสัยทัศน์ของคณะฯ เข้ากับการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง ส่งผลให้คณาจารย์เกิดความเชื่อมั่นและมีศักยภาพในการผลิตผลงานวิจัยจากชั้นเรียนหรือสนามวิจัยในระดับท้องถิ่น (ประเทศไทย) ที่สร้างผลกระทบ (Impact) ในระดับโลกได้ อันเป็นการสะท้อนถึงความสำเร็จในการขับเคลื่อนพันธกิจของคณะครุศาสตร์ให้เติบโตอย่างสง่างามและยั่งยืนในเวทีนานาชาติ

2. กลุ่มเป้าหมาย คณาจารย์คณะครุศาสตร์

3. ความสอดคล้องกับความสำเร็จ/วิสัยทัศน์/พันธกิจของหน่วยงาน

วิสัยทัศน์ของคณะฯ มุ่งเน้นการยกระดับสู่มาตรฐานสากล โครงการ Edu-Share & Shine จึงถูกออกแบบมาเพื่อสร้าง "ชุมชนทางปัญญา" (Collective Wisdom) โดยเราเปลี่ยนจากการทำงานแบบแยกส่วน มาเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือผ่านกระบวนการ PLC และ CoP การดำเนินงานจากเดิมที่การตีพิมพ์ผลงานระดับนานาชาติอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว แต่ด้วยกิจกรรมเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติมาให้ความรู้ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Multi-Paradigms) จนปัจจุบันเรามียอดผลงานวิจัยระดับนานาชาติในเชิงงบประมาณ พ.ศ. 2569 แล้วถึง 2 บทความ และยังมีบทความที่อยู่ระหว่างการพิจารณา (Under Review) อีก 6 บทความ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคณะฯ กำลังก้าวสู่เวทีโลกอย่างเป็นรูปธรรม

หนึ่งในพันธกิจหลักของคณะฯ คือการผลิตงานวิชาการที่มีคุณภาพสูง โครงการนี้จึงนำกลยุทธ์ VRU KM Strategies มาเป็นเครื่องมือในการสกัดความรู้ที่มองไม่เห็น (Tacit Knowledge) จากผู้เชี่ยวชาญภายในคณะฯ ออกมาเป็นแนวปฏิบัติที่จับต้องได้ คณะฯ กำหนดจัดกิจกรรมคลินิกวิจัย และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ที่มีการจับคู่ระหว่างอาจารย์ผู้มีความรู้และอาจารย์รุ่นใหม่ ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคนิคการเลือก

วารสารที่เหมาะสมและการปรับปรุงต้นฉบับบทความอย่างตรงจุด ส่งผลให้สัดส่วนงานวิจัยนานาชาติต่อระดับชาติพุ่งสูงขึ้นเป็น ร้อยละ 12.5 ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายขั้นต่ำร้อยละ 10 ที่เรที่ตั้งไว้

มากไปกว่านั้น ความสำเร็จที่ยั่งยืนของหน่วยงานต้องเกิดจากวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง โครงการนี้สอดคล้องกับพันธกิจในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นตัวนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเรียนรู้และดูจากปฏิบัติ ผ่านการถอดบทเรียนจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงและประสบความสำเร็จในการเผยแพร่ผลงานในระดับนานาชาติ ส่งผลให้ให้ความรู้หรือแนวทางที่ดีไม่ถูกจำกัดอยู่เพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่งในคณะฯ แต่ถูกส่งต่อเป็นมรดกทางปัญญา ของคณะฯ ปัญหาที่พบจากการส่งผลงานจะถูกนำกลับมาเป็นโจทย์ในการพูดคุยในวง CoP รอนถัดไป เกิดเป็นวงจรการพัฒนาที่ไม่สิ้นสุด (Continuous Improvement)

ดังนั้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าโครงการ Edu-Share & Shine คือบทพิสูจน์ว่า เมื่อคณะฯ นำวิสัยทัศน์และพันธกิจมาหลอมรวมเข้ากับการแบ่งปันแนวทางที่ดีต่าง ๆ ของคณาจารย์ คณะฯ ไม่เพียงแต่จะบรรลุตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้เท่านั้น แต่คณะฯ ยังสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่เปี่ยมไปด้วยพลังของนักคิด นักปฏิบัติ และมิตรภาพระหว่างบุคลากร ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่จะพาคณะฯ คว้าสองประกาย (Shine) ในระดับนานาชาติได้อย่างสง่างามและยั่งยืนดังแนวคิดที่ว่า คิดเพื่อโลก แต่การการปฏิบัติเริ่มต้นที่ท้องถิ่น ดังนั้นการนำผลงานระดับท้องถิ่น นำเสนอในระดับนานาชาติ จึงเป็นวิถีการหนึ่งที่จะสร้างและส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อความยั่งยืนได้ในระดับโลกเช่นกัน

4. วิธิตำเนินการตามกระบวนการจัดการความรู้ KM Process ตามโมเดล VRU KM strategies

VRU KM strategies มี 4 กระบวนการ คือ

1. แลกเปลี่ยน : พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์
2. เขียนออกมา : สรุปประเด็น หลักการ ที่เข้าใจตรงกัน
3. ยกระดับ : ปรับปรุง/ดัดแปลง เพิ่มเติมความรู้ใหม่
4. นำไปใช้ : นำไปใช้ วัดผลและปรับปรุง

ในสภาวะของโลกแห่งการศึกษายุคที่ไม่มีขอบเขตจำกัด คณะฯ ครุศาสตร์มุ่งมั่นที่จะพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ให้ก้าวสู่ระดับสากล ผ่านกระบวนการจัดการความรู้ที่เน้นกระบวนการแห่งการร่วมมือร่วมใจ และการแบ่งปันของชุมชนคณาจารย์คณะฯ โดยใช้กลยุทธ์ VRU KM Strategies เป็นเข็มทิศสำหรับชี้แนวทางในการเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคลของคณาจารย์ให้กลายเป็นทรัพยากรความรู้ขององค์กร และขับเคลื่อนคณะฯ ดังนี้

1. จุดประกายความคิดผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ (CoP & PLC) (แลกเปลี่ยน)

คณะฯ เริ่มต้นด้วยการสร้างพื้นที่แห่งความไว้วางใจผ่านกิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP) โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นกลไกขับเคลื่อนหลักคณะฯ ทำการเรียนรู้จากผู้รู้ ด้วยการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญและชาวต่างชาติมาให้ความรู้และแลกเปลี่ยนมุมมองและแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาบทความวิจัยระดับนานาชาติ และการส่งเสริมนงานวิจัยแบบ Multi Paradigms เพื่อเปิดกว้างต่อมุมมองใหม่ ๆ ในการทว้วิจัยด้านการศึกษา นอกจากนี้ คณะฯ ยังมุ่งเน้นการดูและเรียนรู้จากผู้นับถือจริงที่มีประสบการณ์ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ ผ่านกิจกรรม "คลินิควิจัย" เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ระหว่างอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงกับอาจารย์รุ่นใหม่ รวมถึงระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ที่จับคู่ผู้เชี่ยวชาญกับผู้เริ่มต้น เพื่อถ่ายทอดวิธีพัฒนาด้านบทความและการเลือกวารสารที่มีโอกาสได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากขึ้น

2. สกัดองค์ความรู้สู่แนวปฏิบัติที่ชัดเจน (เขียนออกมา)

เมื่อเกิดการแลกเปลี่ยนจนเกิดความเข้าใจที่ตรงกันแล้ว คณะฯ จะดำเนินการในขั้นตอนของเขียนออกมา เพื่อสรุปประเด็นและหลักการสำคัญ โดยกรรวบรวมน Explicit Knowledge จากภายนอก เช่น คู่มือจากสำนักพิมพ์และแนวทางจาก สกสว. มาประสานเข้ากัน Tacit Knowledge ที่ได้จากการสัมภาษณ์และถอดบทเรียนจากอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ที่พึงจริง กระบวนการนี้จะนำไปสู่การกำหนดแนวทางที่เด่นชัดผ่านการประชุมหารือเพื่อสรุปแนวปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุดสำหรับบริบทของคณะฯ พร้อมทั้งระบุช่องว่างความรู้ (Knowledge Gap) ของบุคลากร เพื่อจัดทำเป็นแนวทางการดำเนินงานที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและทำตามได้

3. ปรับปรุงและเสริมพลังด้วยทรัพยากรที่ทันสมัย (ยกระดับ)

เพื่อให้ความรู้ที่มีอยู่นั้นสามารถนำมาใช้ในการขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามเป้าหมายของคณะฯ มากยิ่งขึ้น คณะฯ ดำเนินการยกระดับการดำเนินการด้วยการปรับปรุงและดัดแปลงองค์ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะดำเนินงานที่มีความเชี่ยวชาญเข้ามาช่วยกันกรอง พร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นอย่างเต็มที่ อาทิ การจัดหาฐานข้อมูลวารสารนานาชาติที่ครอบคลุม เพื่อให้คณาจารย์มีเครื่องมือที่เพียงพอในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพและมีผลกระทบ (Impact) ในวงกว้างมากขึ้น

4. ลงมือทำจริงพร้อมการสะท้อนผลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (นำไปใช้)

ในขั้นตอนสุดท้าย คือการนำแผนงานทั้งหมดเข้าสู่วิธีปฏิบัติจริงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 โดยคณะฯ มุ่งเน้นให้คณาจารย์ส่งบทความวิจัยไปเผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น หลังจากนั้นคณะฯ จะเข้าสู่กระบวนการสะท้อนผลและปรับปรุงระบบ โดยการติดตาม

ผลลัพธ์อย่างใกล้ชิด เช่น จำนวนบทความที่ได้รับการตอบรับ จำนวนบทความที่ถูกส่งเข้าสู่ระบบของวารสารเพื่อรับการพิจารณา และนำปัญหาหรืออุปสรรคที่พบหน้างานจริงกลับมาเป็นโจทย์ใหม่ในวง CoP.

กระบวนการทั้งหมดนี้ไม่ได้เป็นเพียงการทำตามตัวชี้วัดที่มหาวิทยาลัยหรือคณะฯ กำหนด แต่คือการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่คณาจารย์คณะครุศาสตร์ทุกคนร่วมมือและร่วมใจกัน เรียนรู้ไปพร้อมกัน และเติบโตไปด้วยกัน เพื่อสร้างสรรค์ความรู้จากการปฏิบัติงานประจำในพื้นที่โรงเรียน หรืออื่น ๆ สู่การเผยแพร่ผลงานในระดับนานาชาติเพื่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้างในทางการศึกษา นอกจากนี้ การดำเนินการดังกล่าวยังสามารถสร้างการรับรู้ให้กับบุคลากรภายนอกทั้งในระดับนานาชาติและระดับชาติให้รู้จักคณะครุศาสตร์ในฐานะของคณะที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา และผลักดันการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษาดำเนินการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

5. ผลสัมฤทธิ์/ความสำเร็จของการดำเนินการ

การยกระดับขีดความสามารถในการวิจัยและเผยแพร่ผลงานของคณะครุศาสตร์สู่มาตรฐานสากล ไม่ใช่เพียงการพัฒนาทักษะรายบุคคล แต่คือการสร้างระบบนิเวศแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน คณะครุศาสตร์จึงได้จัดทำแผนการจัดการความรู้ (KM) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 โดยมุ่งเน้นการบูรณาการ ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) และ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) เข้าด้วยกัน

แผนการดำเนินงานนี้ถูกขับเคลื่อนภายใต้กลยุทธ์ VRU KM Strategies ซึ่งเริ่มตั้งแต่การเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสมการณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ การเขียนออกมาเพื่อสกัดวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) จากอาจารย์รุ่นพี่ที่มีประสบการณ์สูงสู่อาจารย์รุ่นใหม่ การยกระดับเครื่องมือและทรัพยากรสนับสนุนให้ทันสมัย และสิ้นสุดที่การนำไปใช้ เพื่อสร้างผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานดังปรากฏในตารางที่ 1

ตาราง 1. ความสำเร็จของการดำเนินการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ

ปีงบประมาณ	ตัวชี้วัด	จำนวนผลงานที่ได้รับการเผยแพร่				หมายเหตุ
		ระดับชาติ	ระดับนานาชาติ	รวม (ระดับชาติ+ นานาชาติ)	ร้อยละนานาชาติ/ ระดับชาติ	
2566	30 บทความ	32	1	33	3.03	
2567	30 บทความ	42	1	43	2.33	
2568	30 บทความ	54	1	55	1.82	
2569	35 บทความ ร้อยละนานาชาติ/ ระดับชาติ (ร้อยละ 10)	16	2	18	12.5	อยู่ระหว่าง ปีงบประมาณ

หมายเหตุ: ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มีผลงานวิจัยที่อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของวารสารระดับนานาชาติ จำนวน 6 บทความ จากตาราง 1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในช่วง 4 ปีงบประมาณ พบว่าหน่วยงานมีการขยายตัวของคุณภาพและปริมาณงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถแบ่งลำดับเหตุการณ์ออกเป็นสองช่วงหลัก คือ ช่วงรักษาระดับ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2568) และ ช่วงก้าวกระโดดเชิงคุณภาพ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569)

ในช่วงสามปีแรก ตัวชี้วัดถูกกำหนดไว้คงที่อยู่ที่ 30 บทความต่อปี ซึ่งในทางปฏิบัติสามารถทำผลงานรวม (ทั้งระดับชาติและนานาชาติ) ได้เกินเป้าหมายทุกปี โดยเฉพาะในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ที่มีจำนวนผลงานรวมสูงสุดถึง 56 บทความ อย่างไรก็ตาม ในเชิงโครงสร้างพบว่าผลงานส่วนใหญ่หนักไปทางระดับชาติเป็นหลัก ในขณะที่ผลงานระดับนานาชาติคงที่อยู่ที่ปีละ 1 บทความ ส่งผลให้สัดส่วนผลงานนานาชาติต่อระดับชาติในช่วงนี้มีแนวโน้มลดลงตามสัดส่วน (จาก 3.03% เหลือ 1.82%) เนื่องจากจำนวนงานระดับชาติโตเร็วกว่างานระดับนานาชาติ

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ถือเป็นปีที่มีการยกระดับมาตรฐานอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีการรับตัวชี้วัดเพิ่มขึ้นเป็น 35 บทความ และเพิ่มเกณฑ์เชิงคุณภาพ คือ ร้อยละของผลงานนานาชาติต่อระดับชาติต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 แม้ว่าในขณะที่เก็บข้อมูล (อยู่ระหว่างปีงบประมาณ) จำนวนผลงานรวมจะอยู่ที่ 18 บทความ แต่ในแง่ของสัดส่วนคุณภาพคณะฯ สามารถดำเนินการทำได้ดียิ่งขึ้น โดยมีผลงานระดับนานาชาติแล้ว 2 บทความ คิดเป็นร้อยละ 12.5 ซึ่งถือว่า บรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดใหม่ ที่ตั้งไว้ ร้อยละ เริ่มร้อยละแล้วแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนบทความที่เผยแพร่ในระดับชาติในอนาคตด้วย

จากข้อมูลตาราง 1 ส่วนของหมายเหตุ ระบุว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มีผลงานวิจัยที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารระดับนานาชาติ อีก 6 บทความ บทความเหล่านี้ได้รับการตอบรับทั้งหมดอาจส่งผลให้บรรลุเป้าหมายของคณะฯ ได้

6. การนำองค์ความรู้ไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์

คณะครุศาสตร์ได้เชื่อมโยงกระบวนการจัดการความรู้เข้ากับพันธกิจด้านการวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยมีประเด็นการนำไปใช้ประโยชน์ที่สำคัญดังนี้

1. การสร้างมาตรฐานใหม่ในการทำวิจัยระดับสากล

คณะฯ นำความรู้ด้านกระบวนการที่ศรัทธาใน Multi Paradigms จากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติ มาใช้เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาหัวข้อวิจัย ส่งผลให้ผลงานวิจัยของคณาจารย์มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของวารสารในระดับนานาชาติมากขึ้น

2. การใช้กลไกพี่เลี้ยง (Mentoring) และคลินิกวิจัยเพื่อเพิ่มโอกาสการตีพิมพ์

คณะฯ นำ Tacit Knowledge ที่ได้จากการถอดบทเรียนอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ มาใช้ผ่านกิจกรรม “คลินิกวิจัย” เพื่อให้คำปรึกษาเชิงลึกในการปรับปรุงบทความ (Manuscript) และการเลือกวารสารที่เหมาะสม ทำให้อาจารย์รุ่นใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์กล้าที่จะส่งผลงานไปรับการพิจารณาในวารสารระดับนานาชาติ

3. การบูรณาการ PLC และ CoP เพื่อแก้ปัญหาหน้างานอย่างยั่งยืน

คณะฯ นำประเด็นปัญหาจากการถูกปฏิเสธบทความหรือข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewers) กลับเข้าสู่กระบวนการแลกเปลี่ยนในชุมชนนักปฏิบัติ เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไขและสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของคณะฯ ต่อไป

4. การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนที่ตรงจุด จากการสำรวจช่องว่างความรู้ (Knowledge Gap)

คณะฯ ได้จัดเตรียมฐานข้อมูลวารสารนานาชาติและเครื่องมือสนับสนุนต่าง ๆ ที่จำเป็น ทำให้คณาจารย์สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลสำคัญได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คณะฯ สามารถยกระดับสัดส่วนการตีพิมพ์ผลงานนานาชาติต่อระดับชาติได้ถึง ร้อยละ 12.5 ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ และยังมีผลงานที่อยู่ระหว่างพิจารณา (Under Review) อีก 6 บทความ ความสำเร็จนี้สะท้อนว่าเราได้คณะฯ บรรลุพันธกิจในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางปัญญา และพร้อมเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันคณะฯ และมหาวิทยาลัยสู่ความเลิศในระดับสากลอย่างยั่งยืน

7. สิ่งที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของผลงาน

* หมายเหตุ ให้หน่วยงานส่งเอกสารและไฟล์ ดังต่อไปนี้ ภายในวันพุธที่ 18 มีนาคม 2569

1. รายละเอียดการดำเนินงานตามแบบฟอร์ม ในรูปแบบ Word/PDF
2. ไฟล์ PDF/PNG สำหรับการนำเสนอต่อคณะกรรมการ รูปแบบแนวตั้ง รายละเอียดจำนวน 1 หน้าเท่านั้น โดยต้องมีขนาด 80 x 120 เซนติเมตร เท่ากับประมาณ 9,449 x 14,173 พิกเซล
3. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับการจัดการความรู้/องค์ความรู้ของหน่วยงาน ความยาวไม่เกิน 5 นาที

ผ่านลิงค์ : <https://shorturl.asia/Ye6hg>